

พัฒนาการและแนวทางการปรับปรุงระบบการบริหารงานภาครัฐของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน

(ข้อมูลเบื้องต้น)

ประเทศไทย (Thailand)

1. ด้านการบริการ

1.1 การอำนวยความสะดวกด้านพิธีการด้านศุลกากร ให้เริ่มใช้ระบบพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมนีอาเซียน (AHTN) ในการค้าระหว่างอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่ม (extra-ASEAN trade)

1.2 พัฒนาระบบพิธีการศุลกากรด้วยระบบ Single Window เพื่ออำนวยความสะดวก และรวดเร็วในด้านการค้าและการทำพิธีการศุลกากรให้มากยิ่งขึ้น

1.3 ทำการปรับปรุงและพัฒนาเอกสารทางด้านการค้าและศุลกากรให้มีความเรียบง่าย และลดจำนวนการใช้งานเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงสุด

1.4 ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน กฎระเบียบกฎหมายให้มีความทันสมัย และการเตรียมความพร้อมด้านสาธารณูปโภคและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ

1.5 เร่งพัฒนาและปรับปรุงสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุความร่วมมือภายในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยทำการเชื่อมโยงเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ และระบบไฟฟ้าให้เข้าถึงทั่วทุกพื้นที่ภายในประเทศ ส่งเสริมให้มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่แพร่หลายซึ่งประชากรสามารถหาซื้อได้ง่าย

1.6 เร่งดำเนินการปรับปรุงขีดความสามารถทางการแข่งขัน โดยการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ และปรับปรุงบรรยากาศด้านการลงทุนเพื่อเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ทั้งในอาเซียนและนอกอาเซียน

1.7 ทำการปรับปรุงโครงสร้างภาษี และการสร้างเสถียรภาพทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราภายในกลุ่มประเทศอาเซียน พร้อมทั้งเร่งดำเนินมาตรการป้องกันและรักษาเสถียรภาพทางการเงินและการคลังให้มั่นคง

1.8 ดำเนินการปรับปรุงระบบและลดขั้นตอนการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชน ในด้านการทำกิจกรรมพิธีทางศุลกากร การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น เพื่อให้การค้ามีความคล่องตัวและไม่เพิ่มต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ/ผู้ส่งออก

1.9 ภาครัฐควรสร้างกลไกที่ประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อติดตามความคืบหน้าของการเจรจา และการให้คำปรึกษาร่วมกับภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนและรับข้อคิดเห็นตามมาตรการเชิงรุกของการเปิดตลาดเสรีทางการค้ากับประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียน อันจะทำให้ประเทศไทยสามารถดำเนินการด้านต่างๆ ในเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกัน

2. ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2.1 ทำการปฏิรูบบทบาทหน้าที่ โครงสร้าง และกระบวนการทำงานให้สามารถบริหารทรัพยากรของสังคม อย่างโปร่งใส ชัดเจน เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีสมรรถนะสูงในการให้บริการของรัฐที่มีคุณภาพไปสู่ประชาชนโดยจะต้องมีการเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และวิถีทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ให้ทำงานโดยยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง และสามารถร่วมทำงานกับภาคประชาชนและภาคเอกชนได้อย่างราบรื่นเป็นมิตร

2.2 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมภายในประเทศจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกิดจากงานวิจัยของผู้ประกอบการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ (โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์

3. ด้านความโปร่งใส

- 3.1 ปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน
- 3.2 รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- 3.3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานต่อต้านการทุจริต
- 3.4 สร้างบุคลากรมืออาชีพป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- 3.5 สร้างจิตสำนึก โดยมุ่งพัฒนาให้ข้าราชการทุกระดับมีคุณธรรม จริยธรรม
- 3.6 ผนึกกำลังกับหน่วยงานอื่น และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน สื่อมวลชน และประชาชน ทุกหมู่เหล่า เพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นกลไกขับเคลื่อนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
- 3.7 ขับเคลื่อนในการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ยอมรับและพร้อมใจในการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อขับเคลื่อนคุณธรรม ให้เกิดขึ้นแก่หน่วยงานด้วยความภาคภูมิใจ
- 3.8 ตรวจสอบและประเมินผล เป็นเครื่องมือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันการทุจริตในส่วนราชการ
- 3.9 พัฒนาระบบงานภายใน และพัฒนาระบบการบริหารงานของหน่วยงาน ที่เน้นความเสมอภาค โปร่งใส เป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน เพื่อจำกัดช่องทางสู่การทุจริต อาจปฏิรูปกระบวนการงานให้เจ้าหน้าที่พบกับประชาชนให้น้อย เพื่อลดการเจรจาต่อรองหรือการรับสินบน โดยอาจจะใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยทำให้ทุกกระบวนการงานมีหลักฐาน ขั้นตอนที่ชัดเจน ประกอบกับหน่วยงานที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริตช่วยปรับปรุงข้อกำหนดที่ง่ายต่อการใช้และการเข้าใจ เพื่อให้ประชาชนสามารถสอบทานได้

4. ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 4.1 มุ่งเน้นการแก้ไขสิ่งที่เป็นจุดอ่อนที่สำคัญของการพัฒนา ICT ของประเทศไทย 2 ประการเป็นลำดับแรก ได้แก่ 1) การพัฒนาคนให้มีความเฉลียวฉลาด (Smart) และรอบรู้สารสนเทศ และ 2) การบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ ให้ยึดหลักธรรมาภิบาล นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการเร่งพัฒนาโครงข่ายความเร็วสูงให้มีการกระจายอย่างทั่วถึงและราคาเป็นธรรมเนื่องจากเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาในสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรม ที่อาศัย ICT เป็นพลังขับเคลื่อนหลัก และเป็นสิ่งที่ประเทศไทยยังมีระดับการพัฒนาที่ด้อยกว่าหลายๆ ประเทศ
- 4.2 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มุ่งเน้นให้เกิดธรรมาภิบาล ทั้งในส่วนของการบริหารจัดการ ICT ระดับชาติ ที่ต้องบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล และการใช้ ICT ในภาครัฐ เพื่อช่วยสนับสนุนให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10
- 4.3 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการใช้ ICT เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความสำเร็จได้เปรียบในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการที่ไทยมีศักยภาพ โดยเฉพาะในภาคการเกษตร การท่องเที่ยว และการบริการด้านสุขภาพ โดยใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของไทย เพื่อนำรายได้เข้าประเทศ

4.4 ดำเนินการเร่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอที่จะรองรับการพัฒนาประเทศสู่สังคมฐานความรู้และนวัตกรรม ทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Professionals) และบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ รวมถึงเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และประชาชนทุกระดับ ให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิต และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิจรรย์ญาณ และรู้เท่าทัน (Information Literacy)

4.5 ดำเนินการปรับปรุงการบริหารจัดการและการกำกับดูแลกลไกและกระบวนการในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ ให้มีธรรมาภิบาล โดยเน้นความเป็นเอกภาพ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

4.6 พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร ให้มีการกระจายอย่างทั่วถึง ไปสู่ประชาชนทั่วประเทศ รวมถึงผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และมีระบบสารสนเทศและโครงข่ายที่มีความมั่นคงปลอดภัย ทั้งนี้ให้ผู้ประกอบการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพทันกับวิวัฒนาการของเทคโนโลยี เพื่อรองรับการขยายตัวของความต้องการของผู้บริโภค สามารถให้บริการมัลติมีเดีย ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตสมัยใหม่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ อีกทั้งมุ่งเน้นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้สังคมมีความสุข และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4.7 ให้นำหน่วยงานของรัฐใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ สามารถตอบสนองต่อการให้บริการที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โปร่งใส เป็นธรรม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

4.8 ส่งเสริมภาคการผลิตของประเทศให้เข้าถึงและสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อก้าวไปสู่การผลิตและการค้าสินค้าและบริการ ที่ใช้ฐานความรู้และนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยการสร้างคุณค่าของสินค้าและบริการ (Value Creation) และมูลค่าเพิ่มในประเทศ เพื่อพร้อมรองรับการแข่งขันในโลกการค้าเสรีในอนาคต

5. ด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

5.1 สนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจและให้มีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละรูปแบบให้เหมาะสม

5.2 ส่งเสริมและสนับสนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การบริหารงาน การบริหารงานบุคคล และการบริหารงบประมาณ

5.3 ใช้ระบบการวางแผนเป็น เครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาและกำกับการบริหารงานของท้องถิ่น

5.4 พัฒนา กฎ ระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา

5.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

5.6 พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

5.7 สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการจัดหารายได้และการปรับปรุงระบบการ จัดเก็บภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพ

5.8. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมตัวกันเพื่อให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ เพื่อเสริมศักยภาพให้เข้มแข็งเพียงพอในการดำเนินกิจการสาธารณะ และพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.9 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสมาคมชมรมท้องถิ่น

5.10 สนับสนุนการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการ

5.11 ดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ชนบทได้มีการได้รับบริการสาธารณะที่ดี และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยจัดให้หน่วยงานของภาครัฐส่วนกลางกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่น และชุมชน เพื่อตอบสนองต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่แท้จริงของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ผ่านกลไกการทำงานต่างๆ ร่วมกันระหว่างท้องถิ่น และประชาชน

5.12 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนในพื้นที่รัฐบาลในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชนของตน และการเข้ามาบริหารกิจการสาธารณะต่าง ๆ ภายในชุมชนด้วยตัวเอง เป็นผลให้ประชาชนเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในทางการเมืองการปกครองตามหลักการปกครองตนเอง และนำไปสู่การเติบโตของความเข้มแข็งของเมืองในหมู่ประชาชน

5.13 กำหนดแนวทางการเพิ่มรายได้ที่มาจากการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นเอง เพราะหากท้องถิ่นยังคงอาศัยเงินรายได้จากรัฐบาลอยู่ ก็ ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการกระจายอำนาจเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการตนเองได้อย่างแท้จริง

5.14 กำหนดนโยบายการคลังของท้องถิ่น โดยต้องมีการกำหนดสัดส่วนของรายได้จากท้องถิ่น ซึ่งต้องมีการกำหนดและปรับบทบาทภารกิจระหว่างรัฐส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นให้ชัดเจนก่อนว่าภารกิจใดรัฐส่วนกลางควรทำ ภารกิจใดท้องถิ่นควรทำ เพราะปัจจุบันไม่มีการกล่าวถึงประเด็นนี้ คือ “การกำหนดสัดส่วนภารกิจ” ดังนั้น โจทย์หลักคือ ต้องพิจารณากำหนดสัดส่วนภารกิจ แล้วจึงพิจารณาสัดส่วนงบประมาณ/รายได้

5.15 ทำการเชื่อมโยงประเด็นการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น โดยประชาชนได้ประโยชน์ในการได้รับความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในประเด็นสวัสดิการ นั่นคือให้ท้องถิ่นจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยกำหนดให้นำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้ในการจัดสวัสดิการสังคมในชุมชน

ประเทศฟิลิปปินส์ (Philippines)

มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปรับปรุงประเทศในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริการ

1.1 สร้างเสริมบรรยากาศในการลงทุนในฟิลิปปินส์ โดยการอำนวยความสะดวก และลดขั้นตอนการดำเนินธุรกิจ ให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยใช้ระบบ Electronic Business Name Registration System (eBNRS) ในการขออนุญาตประกอบธุรกิจ จัดตั้งบริษัท ซึ่งตั้งเป้าหมายจะลดระยะเวลาในการขออนุญาตลงจาก 45 – 60 วัน เหลือ 1 สัปดาห์

1.2 ดำเนินการพัฒนาระบบ National Business Registry Database ซึ่งเป็นระบบฐานข้อมูลการจดทะเบียนบริษัทร่วมระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของฟิลิปปินส์ อาทิ กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม คณะกรรมการหลักทรัพย์และหน่วยงานท้องถิ่น

1.3 เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า และการลงทุน

2. ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2.1 สนับสนุนการมีส่วนร่วมการเป็นหุ้นส่วนของภาคเอกชน ผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อระดมทุนในการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการเกษตร และโครงสร้างพื้นฐาน

2.2 พยายามลดเงื่อนไขที่จะเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจในฟิลิปปินส์ เพื่อกระตุ้นการลงทุนและการค้า โดยเฉพาะด้าน การท่องเที่ยวและการส่งออก

2.3 ส่งเสริมกระบวนการปรับโครงสร้างองค์กรบริษัท โดยริเริ่มใช้การปรับโครงสร้างองค์กรแบบร่วมประชุมตกลงกันก่อน โดยลูกหนี้ เจ้าหนี้ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะประชุมตกลงและจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการร่วมกันก่อน ตลอดจนจัดให้มีระบบควบคุมวิชาชีพผู้พิทักษ์ทรัพย์

3. ด้านความโปร่งใส

3.1 มีการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในการทำงานอย่างเคร่งครัด

4. ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1 ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยทำการเชื่อมโยงเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เชื่อมต่อกัน

5. ด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น (ไม่มีข้อมูลประกอบส่วนนี้)

ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปรับปรุงประเทศในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริการ

1.1 ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างภายในเพื่อรองรับการขยายตัวของการค้าการลงทุน โดยเฉพาะในภาคบริการ เช่น การท่องเที่ยว การดูแลสุขภาพ การศึกษา การเงิน และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดช่องว่างของแรงงานไร้ฝีมือ และต้องการแรงงานต่างชาติตลอดเวลา เนื่องจากแรงงานท้องถิ่นมีไม่เพียงพอ

1.2 กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านสุขภาพ และพัฒนาให้มาเลเซียเป็นศูนย์กลางการให้บริการด้านสุขภาพในภูมิภาค และให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่สถาบันการศึกษาเอกชนระดับสูง เพื่อปรับปรุงคุณภาพและความหลากหลายของหลักสูตรการศึกษา

1.3 ดำเนินการพัฒนาระบบการแยกพิคัดศุลกากร (Tariff Classification) 2 ระบบ คือ ระบบที่ใช้สำหรับการค้าภายในอาเซียน และระบบ Harmonized System สำหรับการค้ากับประเทศอื่น เพื่อลดความยุ่งยาก และระยะเวลาในการนำเข้าสินค้า

1.4 ดำเนินการพัฒนาและรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ โดยเน้นการปฏิรูประบบการศึกษาเพื่อปรับปรุงผลการเรียน การยกระดับฝีมือแรงงานชาวมาเลเซีย เพื่อเพิ่มโอกาสการได้รับการจ้างงาน และการปฏิรูปตลาดแรงงานเพื่อให้ มาเลเซียเป็นประเทศที่มีรายได้สูง

1.5 พัฒนาระบบ Mass Rapid Transit (MRT) สำหรับ Greater Kuala Lumpur และโครงการรถไฟความเร็วสูงระหว่างสิงคโปร์-กัวลาลัมเปอร์

2. ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2.1 ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของชาวภูมิบุตรและนักลงทุน โดยยังคงเป้าหมายให้ชาวภูมิบุตรถือครองหุ้นส่วนกิจการไม่ต่ำกว่า 30% ในระดับมหภาค พร้อมทั้งเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้

2.2 ดำเนินการลดบทบาทของรัฐบาลวิสาหกิจลง เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาเป็นผู้ให้บริการในภาครัฐมากขึ้น และปรับมุมมองของภาครัฐให้เป็นมิตรกับเอกชนและกลไกตลาด

2.3 ดำเนินการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อทำการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี แนวทางการยกระดับฝีมือแรงงาน การพัฒนาตลาดส่งออก และการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในประเทศ

3. ด้านความโปร่งใส

3.1 ได้เริ่มดำเนินการใช้ระบบการประมูลโครงการของหน่วยงานภาครัฐผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Procurement System: eP system) เพื่อส่งเสริมการแข่งขันระหว่างผู้เข้าร่วมประมูลและเร่งรัดการประมูลให้เร็วขึ้น

4 ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1 พัฒนาระบบที่สามารถเชื่อมต่อข้อมูลเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในดำเนินการให้บริการกับประชาชนจากหน่วยงานภาครัฐได้ โดยการใช้ระบบ e-Government ซึ่งเป็นวิธีการที่ครอบคลุมรูปแบบการทำงานร่วมกันทั้งหมด

4.2 ดำเนินการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการประชาชนทางออนไลน์ (On-Line) หรือใช้โปรแกรมอื่นที่สนับสนุนการให้บริการแบบออนไลน์

4.3 ดำเนินการขยายโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยทำการขยายพื้นที่ในการกระจายสัญญาณเครือข่าย ความเร็วในการรับ-ส่งข้อมูล และศูนย์การให้บริการเครือข่าย ซึ่งต้องทำงานร่วมกัน

4.4 ปรับปรุงวัฒนธรรม แรงจูงใจ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อนำเอาความรู้ความสามารถมาช่วยในการตัดสินใจที่ถูกต้องและรวดเร็ว

5. ด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

5.1 เสริมสร้างการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยให้การสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเสริมสร้างการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุน

5.2 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่อุตสาหกรรมท้องถิ่น

5.3 พัฒนาสภาพแวดล้อมซึ่งช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับประชาชนให้น่าอยู่ การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนโดยยึดความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ปฏิรูประบบสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพและให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ โครงการเคหะสงเคราะห์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบ้านที่มีคุณภาพและสามารถเป็นเจ้าของได้ การให้บริการระบบสาธารณสุขปโภคที่มีประสิทธิภาพ ลดอาชญากรรมเพื่อให้ชุมชนปลอดภัยขึ้น และให้ความสำคัญกับพื้นฐานสิ่งแวดล้อมของมาเลเซีย

5.4 มุ่งเน้นที่การกำหนดโครงสร้างการปกครองและกระบวนการบริหารจัดการที่สร้างวิสัยทัศน์และพันธกิจ หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจในการคัดเลือกโครงสร้างและผู้จัดทำเช่นเดียวกับการกำหนดบทบาทหน้าที่

ประเทศสิงคโปร์ (Singapore)

มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปรับปรุงประเทศในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริการ

1.1 ดำเนินการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าเกี่ยวข้องกับการให้บริการทุกท่านอย่างต่อเนื่อง และทำการพัฒนาการทำงานของเจ้าหน้าที่ผ่านการส่งเสริมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.2 ปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานและใช้เวลาให้รวดเร็วขึ้น เพื่อให้ชาวสิงคโปร์มีเวลาว่างสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ มีเวลาให้ครอบครัวและกิจกรรมทางสังคม ชาวสิงคโปร์สามารถติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐและธุรกิจ โดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย เช่น การชำระเงิน การยื่นใบสมัครต่าง ๆ การจับจ่ายใช้สอย การจองตั๋วเพื่อดูกีฬา การแสดงทางศิลปวัฒนธรรม การรับประทานอาหารภัตตาคาร และการแสดง ดุริยทัศน์และเป็นเสมือนห้องสมุดที่อ่านหนังสือได้มากมาย ชมพิพิธภัณฑ์และการแสดงศิลปะจากทั่วโลก ติดต่อเพื่อนฝูงและญาติ เลือกสรรการใช้วันหยุดจากสื่อที่หลากหลาย และเทคโนโลยีต่าง ๆ

1.3 จัดให้กำลังแรงงานได้มีการฝึกอบรมและฝึกทักษะอยู่เสมอ ๆ เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตการทำงาน ผู้คนจะต้องรู้จักทักษะ ความสามารถใหม่ ๆ เรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำได้จากการอ่านและวิธีการต่าง ๆ ผู้ที่เรียนทางไกลจะสามารถใช้คอมพิวเตอร์ของตนเองที่จะเรียนตามความต้องการ และสามารถเลือกเวลาและสถานที่เรียนได้เอง วิธีการสอนแบบใหม่จะช่วยให้การเรียนน่าสนใจมากขึ้น โดยการใช้สื่อหลายรูปแบบ นอกจากนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยส่งเสริมความสามารถให้แก่ผู้ที่พิการทางร่างกาย เช่น การประชุมทาง "Televideo" จะช่วยให้คนหูหนวกสามารถพูดผ่านทางไกลได้

1.4 จัดสรรงบประมาณร้อยละ 21 ของงบประมาณรวมเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ทักษะแรงงาน ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ SME ให้เป็น Trading Hub ของเอเชีย โดยการพัฒนาทักษะแรงงาน ปรับสมดุลจำนวน แรงงานต่างชาติและจัดตั้ง Human Capital Leader Institution (HCLD) รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ(รถไฟใต้ดิน ท่าอากาศยาน และเมืองใต้ดิน) และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ให้สิงคโปร์อยู่บน Creativity map เป็นประเทศที่ดีที่สุดสำหรับนักลงทุนและเป็นศูนย์กลางทางความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมของเอเชีย

1.5 ดำเนินการใช้แบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์แบบเดียวกันในการเริ่มธุรกิจง่ายขึ้น โดยให้สามารถจัดตั้งบริษัทและจดทะเบียนเพื่อการจ่ายภาษี

2. ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

3. ด้านความโปร่งใส

3.1 ดำเนินการจัดทำการสำรวจจากผู้ให้บริการภายนอกทุกปี โดยสำรวจแบบเจาะจงกลุ่ม เช่น ผู้ที่เป็นพยานหรือเคยเป็นพยานในคดีที่ CPIB ดำเนินการ สำนักงานอัยการ และองค์กรภาครัฐอื่นๆที่เคยขอข้อมูลจาก CPIB เพื่อให้ CPIB ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ที่ติดต่อด้วยและทราบช่องทางในการปรับปรุงการให้บริการ

3.2 ดำเนินการจัดทำการสำรวจการรับรู้ของสาธารณะทุก 2-3 ปี เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรด้วย การทำ survey จะว่าจ้างบริษัททำ แต่การทำวิจัยทั้งหมดจะเป็น In-house โดยภายใน CPIB เองซึ่งมีการแบ่งหัวข้อต่างๆเช่น การหา models of corruption การหาแนวโน้ม (trends) ของการคอร์รัปชัน การหาช่องว่างต่างๆที่อาจทำให้เกิดคอร์รัปชัน (loopholes) เพื่อหาทางป้องกัน และการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์กรเช่นการ benchmark กับองค์กรอื่นเช่นกับ Hong Kong และ Malaysia เป็นต้น (สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ CPIB, เมษายน 2551)

3.3 การลดโอกาสการทุจริต โดยให้ความหมายของการคอร์รัปชันที่ครอบคลุมพฤติกรรม การทุจริตที่หลากหลายมากขึ้น และให้อำนาจกับ CPIB ให้สามารถขอตรวจสอบสมุดบัญชีธนาคารของข้าราชการ ตลอดจนภรรยา ลูก และตัวแทนได้ และมีการเพิ่มโทษและการยึดทรัพย์สินให้หนักมากขึ้น

3.4 CPIB มีระบบจัดการคุณภาพของบริการที่เปิดให้มีบริการสายด่วน QSM hotline สำหรับเป็นช่องทางให้ผู้แจ้งเบาะแส การคอร์รัปชันส่งข้อมูลให้กับ CPIB ซึ่งถือเป็นมาตรการที่ใช้ตรวจสอบการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นได้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร hotline นี้จะเปิดบริการ 24 ชั่วโมง โดยโอนสายเข้ามือถือของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในแต่ละวัน

3.5 การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยจัดให้มีกลไกในการทบทวน กระบวนการทำงานและขั้นตอนการให้บริการของภาครัฐ ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ โดย CPIB สามารถจัดทำ ข้อเสนอแนะให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบงานที่ควรได้รับการปรับปรุง เช่น การทำให้กระบวนการจัดการประกวดราคาเป็น online ทั้งหมดเพื่อสร้างความโปร่งใส เป็นต้น รวมถึงการให้ความรู้กับสังคม เกี่ยวกับระยะเวลาและผลในการดำเนินการต่างๆ ของภาครัฐ เพื่อป้องกันมิให้มีช่องทางการทุจริตคอร์รัปชัน

3.6 ในเรื่องการปกป้องผู้แจ้งเบาะแส CPIB มีระบบที่สามารถสื่อสารกับผู้แจ้งเบาะแสที่ไม่ ต้องการเปิดเผยตัวเองได้ โดยการสื่อสารผ่าน website หรือโทรศัพท์ โดยที่ CPIB มีระบบการสร้าง complaint ID อัตโนมัติให้ผู้แจ้งเบาะแสเพื่อ log-on และสื่อสารกับ CPIB ทำให้ผู้แจ้งเบาะแสสามารถติดตาม การดำเนินคดี และให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องกังวลว่าจะต้องเปิดเผยชื่อของตน

3.7 ข้าราชการทุกคนไม่ได้รับอนุญาตให้รับของขวัญหรือการรับเลี้ยงสิ่งบันเทิงต่างๆ ทั้งสิ้น (any entertainment) จากบุคคลที่มีธุรกิจเกี่ยวข้องกับภาครัฐ หากมีบางกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เช่น ของที่ระลึกจากแขกพิเศษ ให้สามารถรับได้แต่ต้องส่งต่อให้กับผู้บังคับบัญชาเพื่อมอบคืนให้หน่วยงานทุกครั้ง

3.8 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของราชการ ข้าราชการทุกคนต้องแสดงรายการทรัพย์สิน และการลงทุนของทั้งตนเอง ภรรยาและบุตรทุกคน ตั้งแต่เริ่มบรรจุเข้ารับราชการเป็นประจำทุกปี โดยหาก ข้าราชการคนใดมีรายการทรัพย์สินที่มีมูลค่ามากเกินกว่าความสามารถของรายได้ จะต้องถูกชักถึงความจำเป็น มา หรือหากข้าราชการคนใดถือหุ้นอยู่ในบริษัทเอกชน ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ทับซ้อนในการ ปฏิบัติหน้าที่

3.9 กำหนดให้มีการจ้างข้าราชการทำหน้าที่เป็นผู้สอบสวนคดีคอร์รัปชัน แทนที่เจ้าหน้าที่ ตำรวจที่ยืมตัวมาจากกรมตำรวจ เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน อีกทั้งจะมีการเตือนใจทุกครั้งก่อนการเซ็น สัญญาระหว่างราชการและผู้รับสัญญาถึงการยกเลิกสัญญาหากพบข้อสงสัยด้านการตัดสินใจ

3.10 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศสิงคโปร์นั้นเป็นความพยายามขนาดใหญ่ที่มากกว่าขอบข่ายหน้าที่ของ CPIB เพราะมองถึงระบบการรักษาคุณธรรมของทั้งระบบราชการ (NIS Singapore 2006) รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดไม่ได้เน้นเพียงเรื่องการสืบสวนและปราบปรามหาก เน้นการสร้าง ค่านิยม ที่ฝังลึกในระบบราชการและตัวข้าราชการทุกคนว่าต้องเป็นผู้ที่มี คุณธรรมสูง โดยการ ฝึกอบรมข้าราชการตั้งแต่เริ่มเข้าทำงาน เพื่อแยกพวกเขาออกจากข้าราชการกลุ่มเก่าที่ยอมรับการทุจริต ก่อนที่พวกเขาจะถูกกลืนไปกับวัฒนธรรมเดิมๆ

3.11 การสร้างเครือข่าย (Network) ของ CPIB นับว่าเป็นมาตรการสำคัญที่ทำให้การทำงาน การต่อต้านคอร์รัปชันมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงานและความรู้หลายด้าน รวมทั้ง ต้องนำผู้อื่นให้เข้ามามีส่วนร่วม โดยเล็งมองหน่วยงานอื่นเป็น target แต่มองเป็น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแทน จึง ต้องทำการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น เช่น สำนักงานตำรวจ และสำนักงานตรวจคนเข้า เมือง Central Narcotics Control เป็นต้น ผลของการสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ความรู้เรื่องการต่อต้าน

คอร์รัปชันระหว่างหน่วยราชการกันเองทำให้มีองค์กรภาครัฐหลายแห่งเริ่มค้นพบกรณีการทุจริตภายในองค์กรเองมากขึ้น เป็นการสร้างระบบ self-detection ทำให้งานของ CPIB สามารถเน้นคดีใหญ่ๆ และงานด้านการป้องกันได้มากขึ้น การมีเครือข่ายที่หลากหลายทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องการทุจริตที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้กิจกรรมการส่งเสริมค่านิยมการต่อต้านการคอร์รัปชันนั้นมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

4. ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1 แผนยกระดับอุตสาหกรรมในประเทศ เป็นแผนความร่วมมือระหว่างบริษัทชั้นนำด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับผู้ให้การสนับสนุน เพื่อเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศ

4.2 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของคอมพิวเตอร์ที่เห็นในปัจจุบันให้มีขนาดเล็กกลงและนำไปใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญในอุปกรณ์ต่างๆ ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวัน โลกจะถูกโยงโยงด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กเหล่านี้ และทุกคนจะมีโอกาสเข้าถึงคอมพิวเตอร์ในรูปแบบใหม่ที่มีค่าใช้จ่ายต่ำมาก ยกตัวอย่างเช่น ระบบลำยูนี่จะช่วยเตือนให้ผู้สูงอายุรับประทานยาตรงเวลา หรือส่งสัญญาณไปยังโรงพยาบาลหรือสถานีตำรวจในกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น

4.3 สิงคโปร์ได้ทุ่มงบประมาณอย่างเต็มที่เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูง โดยอาศัยความพร้อมที่มีอยู่ภายในประเทศ อาทิ การสนับสนุนของรัฐบาล การส่งเสริมงานด้านวิจัยและพัฒนา การมีสาธารณูปโภคภายในประเทศที่เพียงพอ และการเป็นแหล่งที่รวมมันสมองจากต่างประเทศ ทั้งนี้ แรงบันดาลใจเบื้องต้นน่าจะมาจากการที่สิงคโปร์เป็นประเทศเล็กและขาดทรัพยากรธรรมชาติ จึงต้องหันไปให้ความสนใจกับอุตสาหกรรมที่พึ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่

4.4 สิงคโปร์ยังทำให้ให้การดำเนินการเกี่ยวกับใบอนุญาตการก่อสร้างง่ายขึ้น ด้วยการออกกฎระเบียบว่าด้วยสถานที่ทำงานและสุขภาพฉบับใหม่ ซึ่งอนุญาตให้อุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงน้อยสามารถยื่นเอกสารผ่านอินเทอร์เน็ตได้

5. ด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น (ไม่ได้เน้นกิจกรรมในส่วนนี้)

ประเทศอินโดนีเซีย (Indonesia)

มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาปรับปรุงประเทศในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริการ

1.1 มีระบบการวัดผลประสิทธิภาพการทำงานและรักษาคุณภาพของประสิทธิภาพในการทำงานและความรับผิดชอบต่อภาคประชาชน

1.2 ทำการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานให้เป็นเหมือนกระบวนการทางธุรกิจ การนำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มความรวดเร็ว ความถูกต้องในการให้บริการ และการจัดระเบียบขององค์กรภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้เพิ่มมากขึ้น

1.3 ทำการปรับปรุงค่าตอบแทนที่สะท้อนถึงความเสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้น ปริมาณของงานที่รับผิดชอบ และความสมดุลของงาน

1.4 ลดขั้นตอนการจัดตั้งและหลังการจัดตั้งบริษัทด้วยการให้บริการผ่านอินเทอร์เน็ต ยกเลิกการออกใบอนุญาตบางรายการ ทำให้การจดทะเบียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.5 ลดค่าธรรมเนียมจัดทำเอกสารสิทธิตามกฎหมาย ค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์โฆษณา ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน และค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตธุรกิจ ผลคือ สามารถลดขั้นตอนในการตั้งบริษัทใหม่ไปได้สองขั้นตอน สามารถลดจำนวนวันที่ต้องใช้ในการดำเนินการได้ถึง 16 วัน ทำให้ต้นทุนการเริ่มธุรกิจใหม่โดยเฉลี่ยลดลงเกือบร้อยละ 52 ของรายได้ประชาชนติดต่อกัน การโอนทรัพย์สินง่ายขึ้นเพราะมีการกำหนดเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนมาตรฐาน ณ สำนักทะเบียนที่ดิน

2. ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2.1 สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายในการป้องกันความเสี่ยงโดยมีลักษณะของการคัดเลือกผู้จัดทำโครงการขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ การลงคะแนนเสียง การวัด ความโปร่งใส ความยุติธรรม และความรับผิดชอบต่อ

3. ด้านความโปร่งใส

3.1 ดำเนินการกำกับดูแลการปฏิบัติงานและออกกฎระเบียบที่เข้มงวดในการปราบปรามทุจริต พร้อมทั้งบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิดกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้

3.2 ดำเนินการส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม ในการปฏิบัติงานของพนักงานภาครัฐ

3.3 เพิ่มความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน และความรับผิดชอบต่อในการให้บริการของภาครัฐ โดยมีการกำหนดมาตรฐานในการให้บริการขั้นต่ำ และทำการตรวจสอบการให้บริการของพนักงานโดยทำการประกาศให้กับสังคมได้ทราบถึงคุณภาพการให้บริการที่จะได้รับ

4. ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1 จัดทำระบบการพัฒนาจากหน่วยงานส่วนกลางและท้องถิ่น โดยเน้นที่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการที่มีความจำเป็นสำหรับชุมชน เพื่อทำการบริหารจัดการสำหรับการเปลี่ยนแปลงและถูกนำมาบังคับใช้เพื่อทำการปรับปรุงการให้บริการตามกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน

4.2 ดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกัน มีการกำหนดมาตรฐาน และขั้นตอนของการจัดทำระบบการบริหารจัดการทางด้านเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ จัดทำระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ และทำการพัฒนาเครือข่ายการทำงานภายในหน่วยงานของภาครัฐอย่างเป็นระบบ

4.3 ดำเนินการปรับปรุงการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน และองค์กรที่จัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นการนำภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านมาทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็กเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศภายในประเทศอย่างยั่งยืน

4.4 ดำเนินการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่สำหรับหน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางและท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในหน่วยงานของภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นในการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กร สามารถดำเนินการขยายการเรียนรู้และการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างก้าวไกล และทำการกำหนดให้มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการศึกษาเพื่อทำการปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

4.5 ดำเนินการขยายพื้นที่ของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน สำหรับการนำมาประยุกต์ใช้ในด้านการศึกษา

5. ด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น (ไม่สามารถหาข้อมูลในส่วนนี้ได้)